

Dokument nr. 13

(2003-2004)

Årsrapport til Stortinget fra den norske delegasjonen til Europarådets parlamentariske forsamling

Årsrapport fra den norske delegasjonen til Europarådets parlamentariske forsamling for 2003

Til Stortinget

1. INNLEDNING

Den norske delegasjonen til Europarådets parlamentariske forsamling for valgperioden 2001-2005 er følgende:

<i>Medlemmer:</i>	<i>Varamedlemmer:</i>
Haakon Blankenborg (A), leder	Synnøve Konglevoll (A)
Øystein Djupedal (SV), nestleder	Olav Akselsen (A)
Martin Engeset (H)	Bent Høie (H)
André Kvakkestad (FrP)	Per Erik Monsen (FrP)
Elsa Skarbøvik (KrF)	Jorunn Ringstad (Sp)

Komitevervene var fordelt som følger i 2003:

<i>Komite</i>	<i>Medlem</i>	<i>Varamedlem</i>
Komiteen for politiske saker	Haakon Blankenborg	André Kvakkestad
Komiteen for juridiske saker og menneskerettigheter	Martin Engeset	Øystein Djupedal
Komiteen for økonomiske saker og utvikling	Øystein Djupedal	Per Erik Monsen
Komiteen for sosial-, helse- og familiespørsmål	Bent Høie	Elsa Skarbøvik
Komiteen for migrasjon, flyktninger og befolkningsspørsmål	André Kvakkestad	Olav Akselsen
Komiteen for kultur, vitenskap og utdanning	Elsa Skarbøvik	Bent Høie
Komiteen for miljø, landbruk og lokal- og regionalspørsmål	Olav Akselsen	Synnøve Konglevoll
Komiteen for likestillingsspørsmål	Synnøve Konglevoll	Jorunn Ringstad
Komiteen for reglements- og immunitetsspørsmål	Per Erik Monsen	Martin Engeset
Komiteen for overvåkning av medlemslandsforpliktelser	Jorunn Ringstad André Kvakkestad Synnøve Konglevoll	

2. SESJONSPERIODEN 2003

2.1 Generelt

Situasjonen i Irak stod sentralt på forsamlingens dagsorden i 2003. Situasjonen i Tsjetsjenia har vært grundig behandlet også dette året. Man drøftet forholdet mellom europeiske institusjoner, spesielt forholdet til EU. Det ble for holdt et fellesmøte med Europaparlamentet. Ulike spørsmål i forhold migrasjon og asyl, og menneskehandel ble drøftet. Overholdelsen av medlemskapsforpliktelsene til Ukraina ble gjennomgått. Fra et bredt register av saker kan også nevnes: situasjonen på Kypros, havforurensing, fangene på Guantanamo, palestinske flyktninger, den internasjonale straffedomstol, nasjonale minoriteter, medias ytringsfrihet og døvespråk.

Serbia og Montenegro ble opptatt som Europarådets 45. medlem under aprilsesjonen. Medlemssøknad fra Monaco var til behandling i forsamlingen. Hviterusslands søknad om medlemskap var fortsatt stilt i bero i påvente av at president Lukasjenkos kurs ble endret i mer demokratisk retning. Observatører til forsamlingen var Vatikanet, Canada, Japan, Israel, USA og Mexico.

Under alle delsesesjonene ble det holdt innlegg av stats- og regjeringssjefer, parlamentspresidenter og ledere for internasjonale organisasjoner. Forsamlingen valgte dommere til Den europeiske menneskerettighetsdomstol fra Armenia, Aserbajdsjan, Sverige og Spania.

Den faste komité (Standing Committee), hvor blant annet alle delegasjonsledere deltar, møtte på vegne av forsamlingen i mai og november.

Parlamentarikerforsamlingen var representert med observatører ved valgene i Monaco, Armenia, Russland, Serbia og Georgia. Fra norsk side deltok André Kvakkestad som observatør i Armenia, Georgia og Russland. Han representerte også sin fagkomité under det årlige møtet til Den europeiske migrasjonskomité. Øystein Djupedal representerte forsamlingen under Nordisk råds sesjon i Oslo.

Stortingsdelegasjonen deltok i løpet av året både på komitémøter og på de fire delsesesjonene.

I 2003 oversendte Parlamentarikerforsamlingen 41 anbefalinger til Ministerkomiteen (vedlagt). Videre ble det vedtatt 46 resolusjonstekster. En oversikt over disse tekstene er vedlagt rapporten.

Nedenfor følger en gjennomgang av de viktigste sakene under de fire delsesesjonene:

2.2 Første delsesjon, 27.-31. januar 2003

Peter Schieder (Østerrike) ble gjenvalgt som president. Samtidig ble det valgt 18 visepresidenter.

Situasjonen i Irak kom opp som hastesak. Forsamlingen vedtok en erklæring med klart flertall om at under de rådende omstendigheter kunne bruk av makt mot Irak ikke forsvares. Man anklaget det ira-

kiske diktaturet for massive brudd på menneskerettighetene og forsamlingen uttrykte solidaritet med de som kjempet mot dette styret. Selv om Bagdad ikke samarbeidet godt nok med FNs våpeninspektører, gjentok forsamlingen at en løsning måtte baseres på folkeretten og spesifikke sikkerhetsrådsresolusjoner. Man oppfordret medlemslandene til å avstå fra handlinger som svekket FN og folkeretten.

En viktig sak under sesjonen var situasjonen i Tsjetsjenia. Hovedpunktet i debatten var spørsmålet om den kommende folkeavstemning om Tsjetsjenias fremtidige konstitusjon. Et flertall av parlamentarikerne som deltok i debatten ga uttrykk for at dette ville ikke kunne akseptere at folkeavstemningen ble holdt i mars fordi det ikke var igangsatt tilstrekkelige tiltak fra russisk side som kan forsvare at den ble holdt nå. Flere deltakere i debatten ga uttrykk for at også andre representanter for det tsjetsjenske samfunn måtte gis anledning til å påvirke innholdet i republikkens fremtidige konstitusjon og ikke bare russiske myndigheter og deres representanter i Tsjetsjenia. Forsamlingen vedtok med stort flertall en erklæring som sterkt oppfordret russiske myndigheter til å utsette folkeavstemningen, slik at man kunne få tid til troverdig forberedelse.

Fra russisk hold møtte vedtaket ikke overraskende stor motstand. Leder for den russiske delegasjonen og den russiske mr-representanten i Tsjetsjenia hevdet at det var av avgjørende betydning for en demokratisk utvikling i Tsjetsjenia at man så raskt som mulig fikk på plass en konstitusjon, og at russiske myndigheter aktet å gjennomføre folkeavstemningen uansett vedtak i Europarådets parlamentarikerforsamling.

Forsamlingen drøftet havforurensing, i lys særlig av forliset til tankskipet Prestige utenfor spanskekysten. Forsamlingen var opptatt av at man måtte handle for å unngå nye miljøkatastrofer langs kysten. Man oppfordret derfor medlemslandene, EU og internasjonale organisasjoner til å iverksette tiltak for å forbedre sikkerheten for sjøtransport. Flere tiltak ble foreslått, blant annet kondemnering av skip med enkle skrog, utvidede leder der det var mulig, forbedre nødhavner og styrke kontroll og sikkerhet ved nye skip.

Elsa Skarbøvik deltok i debatten. Hun påpekte de store miljødeleggelser skipsulykker kunne medføre. Samtidig var sjøtransport av meget stor betydning for økonomiene i Europa. Hun viste også til det arbeidet man på norsk side hadde igangsatt for å styrke sikkerheten til sjøs, særlig på grunn av vår lange og klimatisk sårbare kyst. Hun ga også sterk støtte til internasjonalt samarbeid på området.

En annen viktig sak på dagsordenen under denne sesjonen var medias ytringsfrihet i Europa. Forsamlingen påpekte at det fantes mange problemer som truet medias ytringsfrihet. Det ble spesielt vist til

vold mot journalister i Russland, Armenia, Makedonia, Hviterussland og Armenia. Man oppfordret til at slike saker måtte løses i rettsystemet. Videre ble det vist til at en rekke journalister var fengslet på grunn av deres arbeid. Det gjaldt særlig i Russland, Hviterussland og Tyrkia. Disse journalistene måtte settes fri umiddelbart. Forsamlingen viste også til at myndighetene i enkelte land bruker rettslige prosedyrer for å stanse pressen. Det gjaldt særlig i Aserbajdsjan, Hviterussland, Kroatia, Russland, Ukraina og også Polen. Denne praksisen måtte stoppes. Også i Vest-Europa var situasjonen for media bekymringsfull i noen land. Medielovgivingen var utdatert i flere stater. Situasjonen i Italia med statsminister Berlusconi posisjon var en trussel mot medie-pluralismen om ikke tiltak ble iverksatt. Italia var et dårlig eksempel for nye demokratier. Det burde ikke vedtas lovgiving som førte til for stor konsentrasjon av eierskap og kontroll med medieselskaper.

2.3 Andre delsesjon, 31. mars-4. april 2003

Under sesjonen ble Serbia og Montenegro opptatt som Europarådets 45. medlemsland.

Tsjetsjenia stod igjen på dagsordenen til forsamlingen. Denne gangen var det menneskerettssituasjonen i republikken som var i fokus. Debatten tok utgangspunkt i en rapport som slo fast at etterforskning og rettsforfølgelse av grove brudd på menneskerettighetene av russiske styrker var mangelfull, omfattet bare et fåtall av sakene, var ineffektiv og for det meste ikke endte med domfellelse, hvis de nådde så langt som til domstolene. Alle involverte hadde sviktet i kampen for å sikre tsjetsjenere beskyttelse mot brudd på menneskerettighetene.

Mye av debatten dreide seg om et forslag om å opprette en ad hoc-straffedomstol etter modell av Jugoslavia-domstolen for forfølgelse av krigsforbrytere i Tsjetsjenia. Russerne hadde stilt en rekke endringsforslag til tekstene og gikk sterkt mot opprettelsen av en ad hoc-domstol. Mange mente forslaget gikk for langt blant annet fordi forslaget uansett ikke ville bli gjennomført og at det ville gå utover forsamlingens troverdighet. Russerne viste til at Russland har et fungerende nasjonalt domstolssystem som vil stille forbryterne til ansvar. Forslaget ble sett på som et angrep på Russlands verdighet. Før avstemningen ble teksten om ad hoc-domstolen moderert. Et russisk forslag om at ad hoc-domstolen skulle bygge på eksisterende rettslige mekanismer, ble avvist med knappest mulige stemmemargin. I debatten truet de russiske parlamentarikere med å avslutte samarbeidet med parlamentarikerforsamlingen dersom avstemningen gikk dem imot.

Situasjonen i Irak ble drøftet som hastesak under sesjonen. Forsamlingen fordømte den militære intervensjonen i Irak og mente den var i strid med folke-

retten. Man gjentok tidligere erklæringer om at det irakiske diktaturet begikk massive brudd på menneskerettighetene og forsamlingen uttrykte solidaritet med de som kjempet mot dette styret. Forsamlingen var redd for at forkjøpskrig ville svekke kampen mot terrorisme og sette kollektiv sikkerhet og internasjonal stabilitet i fare. FN måtte få en nøkkelrolle i Irak. Transatlantiske bånd måtte ikke svekkes og heller ikke utnyttes til å presse Europa til å akseptere en politikk man ikke var enig i. Det var viktig at menneskerettighetene og krigens folkerett ble respektert i Irak.

En aktuell sak som ble drøftet var beskyttelsen av tegnspråk i Europarådets medlemsland. Forsamlingen understreket at tegnspråk var en del av Europas kulturarv. En formell anerkjennelse av tegnspråk som offisielt språk ville være viktig for å hjelpe døve til å bli integrert i samfunnet. Man oppfordret medlemslandene til å gjennomføre en rekke praktiske tiltak for å styrke døves muligheter til å benytte tegnspråk.

2.4 Tredje delsesjon, 23.-27. juni 2003

Under sesjonen drøftet forsamlingen situasjonen for palestinske flyktninger. Debatten tok utgangspunkt i en rapport fra Olav Akselsen på vegne av Flyktningekomiteen. Forsamlingen fordømte den økte voldsbruken i Midtøsten siden september 2000, både den israelske hærs overdrevne maktbruk og alle terrorangrepene i den pågående intifadaen, og oppfordret begge parter i konflikten til å avstå fra å bruke flyktninger for politiske formål. Man slo samtidig fast at situasjonen for de 3,9 millioner registrerte palestinske flyktningene, inkludert 1,2 millioner som levde i dårlige forhold i flyktningeleire, var uakseptabel sett fra et humanitært ståsted og at den utgjorde en viktig trussel mot fred og stabilitet i regionen.

I sitt innlegg la Olav Akselsen vekt på viktigheten av å finne løsninger på flyktningenes problematiske humanitære situasjon så snart som mulig, og pekte særlig på behovet for finansiell støtte til dem som ønsket å bosette seg permanent der hvor de nå bodde. Det var bred enighet om at en løsning av den humanitære situasjonen for flyktningene måtte finne sted raskt og uavhengig av en løsning av den politiske konflikten og fremdrift i veikart-prosessen. Debatten viste også at det var bred oppslutning om de tiltakene som var foreslått i rapporten. Forsamlingen oppfordret medlemslandene til å øke sine bidrag til UNRWA, støtte ideen om et "final status" FN-fond for finansiering av palestinske bosettinger, revidere nasjonal asylpraksis i forhold til palestinske asylsøkere i samsvar med retningslinjene fra FNs høykommissær for flyktninger og gi palestinske flyktninger fulle sosiale og økonomiske rettigheter.

Forsamlingen vedtok en resolusjon om Den internasjonale straffedomstol (ICC). Man gjentok sin for-

dømming av det amerikanske presset på mindre land, herunder europarådsmedlemmer, til å inngå bilaterale avtaler som begrenser ICCs myndighet utover det som ICCs egne vedtekter tillater. Saken kom opp under hasteprosedyre, i lys av økt amerikansk press den aller siste tiden for å inngå slike avtaler, samt fornyelsen av Sikkerhetsrådets resolusjon som anmoder ICC om ikke å forfølge saker som har sammenheng med FNs fredsbevarende operasjoner.

Debatten tok utgangspunkt i en rapport som viste til at det nå var tre av Europarådets medlemsland som hadde ratifisert slike bilaterale avtaler (Albania, Bosnia-Hercegovina og Georgia) og ytterligere to som hadde undertegnet (Aserbajdsjan og Romania). I resolusjonen ble det slått fast at traktatretten påla stater fra å avstå fra handlinger som er i strid med formålet med en traktat som er inngått. De land som hadde signert ble anmodet om å la være å ratifisere og de land som hadde ratifisert ble anmodet om å praktisere avtalen på en måte som i størst mulig grad overensstemmer med forpliktelsene etter Roma-vedtektene (ICC-vedtektene).

En annen sak på dagsordenen var rettighetene til Guantanamo Bay-fangene. Forsamlingen slo fast at det er rettsstridig av USA å holde de over 600 personene fanget i Guantanamo Bay og Afghanistan fordi de ikke var gitt en status som var definert i folkeretten. Forsamlingen uttalte også at forholdene i fangenskapet var uakseptable, og at det ville innebære et alvorlig brudd på retten til rettferdig rettergang dersom fangenes sak skulle prøves for militærkommisjoner. Man viste også til at USA ikke oppfylte sine forpliktelser som observatør i Europarådet, som var at observatørstater måtte være villige til å akseptere Europarådets prinsipper. Debatten viste at det var bred enighet omkring problemstillingene som reises i denne saken. I resolusjonen ble USA oppfordret til bl.a. å la en kompetent domstol, som definert av den tredje Genève-konvensjonen, avgjøre fangenes status.

Forsamlingen drøftet handel med menneskelige organer i Europa. Forsamlingen anbefaler Ministerkomiteen å instruere relevante Europaråds-organer til å utvikle en strategi for bekjempelse av handel med menneskelige organer og å vurdere utarbeidelse av en tilleggsprotokoll til en fremtidig europeisk konvensjon om menneskehandel. Debatten tok utgangspunkt i en rapport som trakk frem fakta som at 15-30 pst. av pasienter i Europa døde mens de var på venteliste for organer, som følge av kronisk mangel på slike. Det ble vist til at kriminelle grupper hadde identifisert dette som en lukrativ mulighet til handel og det utøves press på mennesker i ekstrem fattigdom.

Man drøftet også menneskehandel og prostitusjon, og slo fast at menneskehandel hadde utviklet seg til å bli en gigantisk, velorganisert kriminell virksomhet forbundet med undertrykkelse av kvinner. Menneskehandel kunne ifølge forsamlingen ikke be-

kjempes av enkeltland alene, og Ministerkomiteen ble anbefalt å igangsette utarbeidelsen av en europeisk konvensjon om menneskehandel så snart som mulig. En slik konvensjon, ble det uttalt, vil gi en tilleggsverdi i forhold til andre internasjonale regelsett gjennom Europarådets fokus på menneskerettigheter og beskyttelse av ofre.

I debatten var det stor grad av samstemthet om problemet og behovet for å gjøre noe med det. I forsamlingens erklæring ble bl.a. medlemslandene oppfordret til å opprette en stilling som nasjonal rapportør for menneskehandel, som også skulle opptre som støtte for ofre med familie. I anbefalingen vedrørende en ny konvensjon om menneskehandel ble Ministerkomiteen anbefalt at den inneholdt bestemmelser som kriminaliserer menneskehandel med harmonisert straffenivå og som sikret at det ikke ble noen huller i jurisdiksjonen mellom landene.

2.5 Fjerde delsesjon, 25. september - 2. oktober 2003

En hovedsak under sesjonen var Ukraina overholdelse av medlemskapsforpliktelsene. Forsamlingen vedtok at overvåkingen av Ukraina skulle fortsette fordi landet ennå ikke hadde oppfylt sine forpliktelser som medlem. Det var registrert framskritt som var gjort den senere tid - bl.a. innføring av ny lovgivning og avskaffelse av dødsstraff, forsamlingen uttrykte samtidig dyp bekymring over myndighetenes sendrekthet hva gjelder gjennomføring av Europarådets prinsipper og standarder. I denne sammenheng ble drapet på journalisten Georgi Gongadze trukket fram, hvor de ansvarlige ennå ikke var stilt for retten. Vold mot journalister og den lave oppklaringsprosenten i slike saker, vakte bekymring. Myndighetenes forsøk på å kontrollere media ble også framhevet. Ukraina på sin side opplyste at man ville samarbeide med Europarådet i den videre overvåking av landet.

For andre gang ble det holdt et fellesmøte mellom forsamlingen og Europaparlamentet. Emnet som ble drøftet var hvilken betydning den nye, fremtidige EU-konstitusjonen ville få for forholdet mellom EU og Europarådet. I en felles uttalelse fra de to presidentene etter møtet ble det understreket at når det gjaldt grunnleggende verdier som menneskerettigheter, demokrati og rettsstaten, kunne det bare være ett Europa. EU og Europarådet hadde et felles ansvar for å sikre en felles respekt for disse verdiene. I uttalelsen blir også politiske partier i EU og Europarådet oppfordret til å undertegne "De europeiske politiske partiers charter om et ikke-rasistisk samfunn". Møtet hadde en relativt lav deltakelse, særlig av medlemmer fra Europaparlamentet.

Forsamlingen behandlet nasjonale minoriteters rettigheter og anbefalte Ministerkomiteen å styrke rammekonvensjonen for beskyttelse av nasjonale minoriteter, som inneholder minimumsstandarder for

slik beskyttelse. Debatten bekreftet bred enighet om å beskytte nasjonale minoriteters kultur, språk og tradisjoner. Forsamlingen oppfordret videre land som hadde tilsluttet seg konvensjonen om å la være å bruke reservasjoner med hensyn til hvilke minoritetsgrupper konvensjonen gis anvendelse på, da dette kunne bidra til tilfeldig og urettferdig forskjellsbehandling. Land som var tilsluttet hadde ikke ubegrenset rett til å bestemme hvilke grupper som skulle omfattes, og forsamlingen foreslo (igjen) å gi menneskerettsdomstolen en rolle i anvendelsen av konvensjonen ved at den gis myndighet til å avgi rådgivende uttalelser om rammekonvensjonen.

Forsamlingen drøftet virkningen av den såkalte "Mexico City Policy", som betyr at frivillige organisasjoner som utfører abort eller arbeider for legalisering av abort ikke kan motta offentlige amerikanske bistandsmidler. Forsamlingen slo fast at stadig færre fattige kvinner i Europa - i land som Albania, Serbia-Montenegro, Moldova og Russland - hadde råd til å skaffe prevensjonsmidler ettersom klinikker ble nedlagt og tilgangen til familieplanleggingstjenester ble vanskeligere som følge av at USA, som bidrar med 43 pst. av alle midler på dette området, hadde gjeninnført sin restriktive linje. Konsekvensen var en økning i uønskede svangerskap og dermed antall (usikre) aborter, noe som igjen førte til høyere dødelighet blant kvinner i svangerskap.

Synnøve Konglevoll holdt innlegg i debatten. Hun la vekt på at både retten til familieplanlegging og retten til helsetjenester var menneskerettsspørsmål. Hun pekte også på at den restriktive amerikanske linjen overfor frivillige organisasjoner som fremmer legalisering av abort innebar knebling av organi-

sjasjonenes rett til å ytre seg fritt (i abortdebatten). Debatten viste ellers at forsamlingen var bekymret for den negative utviklingen. I resolusjonen ble Europarådets medlemsland anmodet om å prioritere bistand til frivillige organisasjoner som hadde mistet sin støtte som følge av "Mexico City Policy".

Forsamlingen vedtok en resolusjon om forskning på menneskelige stamceller. Forsamlingen oppmuntret til forskning på stamceller fra voksne og etterlyste teknikker som verken var sosialt eller etisk "splittende", men gikk ikke så langt som til å oppfordre til et eksplisitt forbud mot bruk av stamceller fra embryo. I land hvor stamcelleforskning var lovlig, slo forsamlingen fast at forskning på stamceller som innebar destruksjon av menneskelige embryo burde godkjennes og overvåkes av nasjonale myndigheter. Enkelte forslag til endringer av utkast til resolusjonstekst ble tatt inn, mens andre som innebar en mer liberal holdning, ble avvist. Bent Høie var rapportør for en uttalelse til rapporten fra Komiteen for sosial-, helse- og familiespørsmål.

Forsamlingen drøftet FNs rolle i Irak som hastesak under sesjonen. I resolusjonen ble det understreket at Iraks stabilitet, suverenitet og territorielle integritet måtte sikres gjennom demokratiske prosesser og at FN måtte ha en ledende rolle i dette arbeidet. Man ba medlemslandene om å støtte en multilateral, FN-ledet aksjon i landet. Det var av avgjørende betydning at dette skjer så raskt som mulig. I resolusjonen fremgikk det videre at Europarådet burde bidra med sin ekspertise til gjenoppbygging av Irak på områder som demokratibyggning, rettsstatsutvikling og menneskerettigheter.

Oslo, den 28. juni 2004

Haakon Blankenborg
delegasjonsleder

Vedlegg

Parlamentarikerforsamlingen oversendte i 2003 følgende anbefalinger til Ministerkomiteen:

- 1588 om omplassering av befolkning i Sør-Øst-Europa: tendenser, problemer og løsninger
- 1589 om ytringsfrihet for media i Europa
- 1590 om kulturelt samarbeid mellom Europa og landene i Sør-Middelhavet
- 1591 om utfordringer for sosialpolitikken der befolkningen blir eldre
- 1592 om mot full sosial inkludering av funksjonshemmede
- 1593 om evaluering av utsiktene for en politisk løsning for konflikten i Tsjetsjenia
- 1594 om oppfølging av toppmøtet om bærekraftig utvikling; en felles utfordring
- 1595 om kodeks for riktig gjennomføring av valg
- 1596 om situasjonen for unge innvandrere i Europa
- 1597 om 50 år med ECMT (Den europeiske ministerkonferanse om transport): transportpolitikk i et større Europa
- 1598 om beskyttelse av tegnspråk i Europarådets medlemsland
- 1599 om kulturforholdene i Sør-Kaukasus
- 1600 om menneskerettighetssituasjonen i Tsjetsjenia
- 1601 om å forbedre forholdene for forlatte barn i institusjoner
- 1602 om immunitet for medlemmer av parlamentarikerforsamlingen
- 1603 om Europa og krigen i Irak
- 1604 om påtalemyndighetens rolle i et demokratisk samfunn
- 1605 om økonomisk utvikling av Moldova: utfordringer og utsikter
- 1606 om områder der den europeiske menneskerettighetskonvensjon kan gjennomføres
- 1607 om aktiviteter i Den internasjonale organisasjonen for migrasjon
- 1608 om tyrkiske bosetteres kolonisering av den okkuperte delen av Kypros
- 1609 om positive erfaringer med autonome regioner som inspirasjonskilde for konfliktløsning i Europa
- 1610 om migrasjon i tilknytning til menneskehandel med kvinner og prostitusjon
- 1611 om handel med menneskelige organer i Europa
- 1612 om situasjonen for palestinske flyktninger
- 1613 om Europarådet og EU-konventet
- 1614 om miljø og menneskerettigheter
- 1615 om ombudsmannsinstitusjonen
- 1616 om Europarådets nord-sør-senter og dets bidrag til utvikling i det 21. århundre
- 1617 om offentlig reform i Europa
- 1618 om ulovlig sysselsetting av innvandrere i landbruket i søreuropeiske land
- 1619 om rettigheter for eldre innvandrere
- 1620 om Europarådets bidrag til høyere utdanning
- 1621 om å fremme kunsthistorie i Europa
- 1622 om Ukrainas overholdelse av rettigheter og forpliktelser
- 1623 om rettigheter for nasjonale minoriteter
- 1624 om felles politikk for innvandring og asyl
- 1625 om politikk for integrasjon av innvandrere i Europarådets medlemsland
- 1626 om helsereform i Europa: forene likhet, kvalitet og effektivitet
- 1627 om avskaffelse av dødsstraff i Europarådets observatørland
- 1628 om FNs rolle i Irak.

Parlamentarikerforsamlingen vedtok i løpet av 2003 følgende resolusjonstekster:

- 1312 om framgang for stabilitetspakten for Sør-Øst-Europa: forbedring av sikkerhet og politisk stabilitet gjennom økonomisk samarbeid
- 1313 om kulturelt samarbeid mellom Europa og landene i Sør-Middelhavet
- 1314 om Europarådets bidrag til prosessen om å lage en grunnlov i EU
- 1315 om evaluering av utsiktene for en politisk løsning for konflikten i Tsjetsjenia
- 1316 om Irak
- 1317 om havforurensing
- 1318 om globalisering og bærekraftig utvikling
- 1319 om oppfølging av toppmøtet om bærekraftig utvikling; en felles utfordring
- 1320 om kodeks for riktig gjennomføring av valg
- 1321 om 50 år med ECMT (Den europeiske ministerkonferanse om transport): transportpolitikk i et større Europa
- 1322 om utfordringer for en ny landsbrukspolitikk
- 1323 om menneskerettighetssituasjonen i Tsjetsjenia
- 1324 om Europa og utviklingen av energiresurser i regionen rundt Det kaspiske hav

- 1325 om immunitet for medlemmer av parlamentarikerforsamlingen
- 1326 om Europa og krigen i Irak
- 1326 om såkalte "æresdrap"
- 1327 om kvinner og mikrolån
- 1328 om menneskerettighetssituasjonen i Tsjetsjenia
- 1329 om status for samarbeidende partnere i familieselskap
- 1330 om landbruk og utvidelsen av EU
- 1331 om utfordringer for middelhavsregionen
- 1332 om Den europeiske bank for gjenoppbygging og utviklings- (EBRD) bidrag til økonomisk utvikling i Sentral- og Øst-Europa
- 1333 om rettigheter og grunnleggende friheter for gresk-kyprioter og maronitter som lever på den nordlige delen av Kypros
- 1334 om positive erfaringer med autonome regioner som inspirasjonskilde for konfliktløsning i Europa
- 1335 om staters særbehandling av nasjonale minoriteter i andre land: tilfellet med den ungarske loven av 19. juni 2001 om ungare som bor i naboland
- 1336 trusler mot Den internasjonale straffedomstol
- 1337 om innvandring i forbindelse med menneskehandel med kvinner og prostitusjon
- 1338 om situasjonen for palestinske flyktninger
- 1339 om Europarådet og EU-konventet
- 1340 om rettighetene til personer som holdes i forvaring av USA i Afghanistan og Guantanamo Bay
- 1341 om europeisk lufttransportpolitikk: avgjørende valg i en kritisk tid
- 1342 om embetet til Lord Chancellor i det konstitusjonelle systemet i Storbritannia
- 1343 om å endre navnet til Komiteen for flyktninge- og befolkningsspørsmål
- 1344 om trusler mot demokratiet fra ekstreme partier og bevegelser i Europa
- 1345 om rasisme, fremmedhat og intoleranse i politisk debatt
- 1346 om Ukrainas overholdelse av rettigheter og forpliktelser
- 1347 om betydningen av Mexico City-politikken for fritt valg av prevensjon i Europa
- 1348 om kjønnsbalanse i parlamentarikerforsamlingen
- 1349 om avskaffelse av dødsstraff i Europarådets observatørland
- 1350 om OECD og verdensøkonomien
- 1351 om FNs rolle i Irak
- 1352 om forskning på menneskelige stamceller
- 1353 om demokratiets framtid: styrking av demokratiske institusjoner
- 1354 om dommen mot Grigory Pasko
- 1355 om skattelettelse for å bevare kulturarven
- 1356 om å øke antall medlemmer i Komiteen for overvåkning av medlemslandsforpliktelser.